

med Ængstelse, ja, med Opposition, men efter at den har virket, erkender alle dens Nødvendighed, ja, fremhæver, i hvilken Grad den har været til Samfundets Nytte. Dette er det bedste Udbytte, man kan have af sit Arbejde, og jeg tænker, det oprindelige Brændselsnævn, som udarbejdede Lovforslaget, med samme Tilfredshed som jeg hører de fremsatte Udtalelser. Særlig var det mig kært at høre de Udtalelser, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) fremsatte om Administrationen af Bestemmelserne, de er sikkert rigtige. Bestemmelserne falder i Traad med alle andre Administrationsbestemmelser i denne Tid, idet deres Hensigt er ved en saa hensynsfuld Forvaltning som muligt at søge at naa det for hele Samfundet nødvendige Maal uden at gaa den enkeltes berettigede Interesser for nær. Hyppigt hører man Brændselsnævnet blive Genstand for den samme Kritik, som andre Administrationer er Genstand for, og jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg, efter hvad jeg kender til Brændselsnævnet, helt kan tiltræde, hvad det ærede Medlem fra Svendborg har udtalt om dette.

Jeg har ogsaa med stor Tilfredshed hørt forskellige Udtalelser om Nødvendigheden af Maksimalpriserne. Jeg har med Opmærksomhed hørt det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) fremhæve Nødvendigheden af, at Forbrugerne i de store Byer faar den fulde Fordel af Maksimalprissystemet, som i Fjor ikke kom dem helt til gode. Men jeg maa her henholde mig til, at Brændselsnævnet i Fjor ikke mente at kunne tage Spørgsmaalet om Maksimalpriser paa Brændsel undtagen for Producenten op til Behandling og indstillede til mig at lade Spørgsmaalet om Maksimalpris for Forbrugerne i de forskellige Kommuner bero paa Kommunernes egen Afgørelse. I det sidste Aar har derfor Kommunerne i Henhold til en Bekendtgørelse haft Bemyndigelse til, hvor de fandt det rigtigt, at fastsætte Brændselsdetailpriser. Dette har ofte medført, som det ærede Medlem fremhævede, at i de Kommuner, som savnede saadanne Maksimalpriser, steg Priserne udover det naturlige. Jeg beder ærede Medlemmer erindre en saadan Udtalelse: Savnet af Maksimalpris har medført, at Varens Pris er steget til urimelige Højder. Hvorvidt det har været rigtigt og nødvendigt for Kommunerne at undlade at fastsætte Maksimalpris, skal jeg ikke her komme ind paa at drøfte. Det har haft sin særlige Begrund-

delse, for Københavns Vedkommende i den overmaade store Bys store Ængstelse for, at en specielt københavnsk Maksimalpris kunde virke til, at der ikke fremskaffedes tilstrækkeligt Brændsel. Men jeg glæder mig over, at Forholdet i Aar er ordnet paa en saadan Maade, at man herefter vil være sikker paa, at Brændet kommer frem til Forbrugerne til Produktionsprisen med Tillæg af en fastsat Maksimalavance, idet man i Aar er gaaet den Vej i Stedet for en detailleret Maksimalpris at fastsætte Maksimalavancer.

Ogsaa Udtalelserne om Tørvemaksimalprisen af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) har jeg hørt med Tilfredshed. Hans Udtalelser gik ud paa Betænkelighed ved at have Priser, som var for høje for Forbrugerne. Ogsaa denne Udtalelse beder jeg ærede Medlemmer erindre. Det er nyttige og forstandige Udtalelser, som netop udtrykker det, der er Regeringens Hensigt, og naar det ærede Medlem sagde, at han glædede sig over, at en ministeriel Bekendtgørelse var blevet taget tilbage og rettet i den rigtige Retning og kun havde været 24 Timer ude, før den blev rettet, haaber jeg, det ærede Medlem deraf vil se, at jeg ikke hører til dem, der ikke er villige til at ændre begaaede Fejl.

Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Herning, som jo i det hele talte om Administrationsforholdene og Vanskelighederne ved Lovens Gennemførelse, at de Administrationsforhold, han her talte om, var kommunale Administrationsforhold. Det er blot for en Tydeliggørelse, jeg ønsker at tilføje det. Det ærede Medlem fremhævede Vanskeligheden for Hedeplantagerne, som laa med betydelig Hugst, store Brændselsmængder, som de ikke kunde faa deres Penge for, og sagde, at de burde have Ret til at faa disse Penge. Jeg henleder det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i § 3 i Brændselsloven findes der udtrykkelig en Bestemmelse om, at den Ejer eller Bruger, der i Medfør af § 1 faar Paalæg om en forøget Udnyttelse af sine Arealer, kan af Brændselsnævnet forlange Bevis for, at det af ham ifølge nævnte Paalæg fremsliddede Brændsel inden en nærmere fastsat Tidsfrist overtages af Staten og betales med den stedlige Dagspris paa Tidspunktet for Overtagelsen. Der er saaledes her en Bestemmelse, som kan sikre den vedkommende imod for længe at ligge med uafhængede Brændselsmængder, fremskaffede i Henhold til nævnte Paabud. Det er Brændselsnævnet, som administrerer ogsaa denne Side af